

Oud en nieuw

Ongemakkelijk kijk ik om me heen en als ik denk dat er niemand op me let, pak ik zo onopvallend mogelijk een vette, kleverige ronde bol met krenten van de schaal voor me. Ik leg de oliebol op het schoteltje die ik van de stapel heb gehaald en strooi er poedersuiker overheen. En terwijl ik een hap neem, probeer ik de gesprekken om me heen te volgen.

Mijn moeder is in gesprek met een tante van mij. 'Ja, al die bezuinigingen. Het wordt er allemaal niet beter op,' klaagt ze en pakt een hand borrelnootjes uit de schaal.

'Niet bepaald nee.'

Verderop hoor ik mijn nicht schateren. Ze is met een aantal neven en nichten van mij aan de keukentafel aan het kaarten.

'Gewonnen!' hoor ik haar schreeuwen.

BOEM. Het raam tegenover mij trilt van de harde knal van het vuurwerk buiten en even kijkt iedereen verschrikt op voordat ze weer verder praten alsof er niets aan de hand is.

Ik kauw langzaam het vette deeg met krenten weg terwijl ik gekleurde lichtflitsen door de woonkamer zie schieten.

'Hoe gaat het met de kleinkinderen?' hoor ik mijn vader aan zijn broer vragen.

Mijn oom zet zijn glas net iets te hard neer... 'Oh, heel goed.'

Ik hoor mijn neef vragen of ze nog een portje zullen doen.

'Mag ik nog een wijntje?' vraagt mijn tante.

Van al die prikkels om me heen word ik duizelig en wanneer ik mijn oliebol op heb, vlucht ik dan ook zo snel mogelijk naar het toilet waar ik even tot rust kan komen.

Zo vierden we ieder jaar oud en nieuw, met ooms, tantes, neven en nichten totdat de corona uitbrak. Toen was het alleen nog maar met ons gezin, bij mijn vader en moeder of mijn broertje en

schoonzusje. Ook dit jaar zal het niet heel veel anders zijn, want de corona is nog altijd niet weg. En eerlijk gezegd vind ik dat op dit soort momenten helemaal niet erg. Eigenlijk heeft het voor mij met kerst en oud en nieuw alleen maar voordelen.

Ik raak niet alleen overprikkeld door al die gesprekken die tegelijkertijd gevoerd worden, maar ook van de spanning die rondom oud en nieuw zit. Het gezamenlijk aftellen totdat de klok 12 uur slaat en we de glazen champagne tegen elkaar aan mogen tikken. Maar het ergste van alles vind ik nog de 3 zoenen die we elkaar moeten geven als we elkaar de beste wensen wensen.

Dit jaar hoef ik me daar in ieder geval niet zorgen om te maken. Ik mag geen handen schudden, knuffels geven en al helemaal niet zoenen. Alles moet op anderhalve meter afstand en in het geval van oud en nieuw komt mij dat wel erg goed uit.